

Az év könyvtára

A Berzsényi Dániel Főiskolának a tavaly átadott regionális forrásközpontban működő, korszerű könyvtára nyerte el Az év könyvtára 2007 címet. A rangos elismerést *Barki Katalin*, a BDF-könyvtár igazgatója tegnap, a könyves vasárnapon vette át Budapesten, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Csepeli Fiókkönyvtárában.

„Barki Katalin, a könyvtár igazgatója – miközben köszönetét fejezi ki az elődöknek, közöttük dr. Tóth Gyulánénak, valamint a főiskola vezetőségének a fejlesztésért, támogatásért – hangsúlyozza, hogy több évtizede tartó, a szakmai kihívásoknak mindig megfelelni kész, innovatív csapatmunka sikere testesül meg a cím elnyerésében.

Mindehhez most megvan a méltó és vonzó környezet: a 2006-ban átadott új könyvtár három emeleten, 2200 négyzetméteren, 200 számítógépes munkahellyel átlagosan 1200 látogatót vonz naponta, de a könyvtárhasználók száma esetenként eléri a 2000 főt is. A könyvtár ráadásul nemcsak a tanulás, a kutatás, a művelődés színtere, hanem közösségi térként is szolgál. A könyvtár hangulatos találkozóhely, ahol az egyetemi életforma, a modern infrastruktúra és az emberi kapcsolatokat erősítő légkör szolgálja az életen át tartó tanulás kialakulásának lehetőségét, idézi Barki Katalin dr. Iker Jánosnak, a forrásközpont igazgatójának pályázati ajánlását” – írja a Vas Népében Ölbei Lívia.

Gratulálunk a kitüntetett könyvtárnak!

Laudáció:

Lelkes Györgyné és Lelkes György Kisszékelyből

Nyugdíjas egyetemi oktatókként Budapestről pihenni, lakni jöttek ebbe a négyszáz lelket sem számláló faluba, ami lassan üdülőfaluvá varázsolódik. A feladat megtalálta őket 2002-ben.

Évek óta nem volt könyvtári szolgáltatás, a községi könyvtár könyvei raktárba zsúfolódva po-

rosodtak, pusztultak. Az önkormányzat megoldást keresett, a volt katolikus plébánia épületét alakították át könyvtárnak, közösségi helyiségeknek pályázati támogatásból, jelentős adományból. Az integrált közösségi szolgáltatások a fél műszakban alkalmazott Lelkes György és Lelkes Györgyné energikus munkájával szerveződtek meg, először a helybelieknek. A közönségnek 2004. november 13-án megnyitott könyvtár, közösségi ház, e-Magyarország pont, teleház, foglalkoztatási információs pont heti húsz órában kínál korszerű könyvtári, informatikai, számítógépes, közösségi szolgáltatásokat. A házaspár sajátos munkamegosztással gondoskodik a számítógépes ismeretek megtanításáról, az alapfokú német nyelvoktatás, illetve az alapfokú zeneoktatás megszervezéséről, a szülők kérésére a gyerekek korrepetálásáról, a helyi események dokumentálásáról, a munkahely-keresésről, a helyi lap szerkesztéséről, a dalárda működtetéséről, a nyári táborok foglalkozásainak megtartásáról, a hagyományok felkutatásáról, megőrzéséről.

A mozgókönyvtári szolgáltató helyen a használók a könyvtári rendszer előnyeit élvezve közvetlenül igénybe vehetik nagy könyvtárak szol-

gáltatásait is. A könyvtár a Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer tagja a kistérségben.

Lelkes Györgyné és Lelkes György tevékenységének jellemzője a *közvetítés*, a *szolgálat*, az *összefogás*, az *eltökélttség*, a *kreativitás*, a *kommunikáció*. Szól ez az óvodásoknak, az iskolásoknak, a munkaképes lakosságnak, a nyugdíjasoknak, az ide költöző németeknek, a falun kívülről a horgászoknak, vadászoknak, táborozóknak, nyaralóknak.

Megértő figyelmük mindenkire rálel, partnerek lesz a „mániás” ember a megvalósításban, támogatókat nyernek meg. Mindig megtalálhatók a közösségi házban, otthon. Jó ötletre mozgósíthatók. A közösségépítés motorjai. Választott szülőföldjükön megtartó erők. *Nélkülözhetetlenek.*

Elekes Eduárdné

Történetek egy könyvtári e-Magyarország pontból

Külföldiek a tatabányai városi könyvtárban

Külföldi látogatókat a „kukac” KRESZ-tábla is hozott számunkra, de – a megyeszékhelyen belüli elhelyezkedésünkben adódóan – ez nem számottevő forgalom. Amiről viszont most tudósítok, mégis érdekelhet másokat is.

Elsőként a Magyarországon ideiglenesen tartózkodó külföldi származású látogatókról írok,

majd a már itt született vagy hosszabb ideje itt élő, külföldi családi gyökerekkel rendelkező olvasóinkról.

Az első csoportot a tatabányai futballcsapat „idegenlégiósai” alkotják, akik hozzánk jártak/járnak internetezni, képeket szkennelni és feltölteni fényképezőgépről, cédét, DVD-t írni, továbbá csevegni a Messenger programmal. (Ez utóbbi tavaly angol, francia és brazil portugál nyelven is be volt állítva nekik.) Számukra a legfontosabb szolgáltatás amit nyújthatunk, az maga az internet, hiszen lehetővé teszi a kapcsolattartást sok ezer kilométerrel távolabb élő szeretteikkel, barátaikkal, illetve segítségével tájékozódhattak szülőföldjük aktuális híreiről, eseményeiről.

Az előző évadban volt néhány kameruni, brazil, albán és szlovák focista a csapatban. Idén közülük egyetlen kivétellel mindannyian elutaztak. Most új, szerb, cseh és mexikói fiúk vannak az egyetlen kameruni mellett.

A tavalyi csapatot különösen megkedveltük mindannyian. Udvariasak voltak, tisztelettudók mindenkivel. Kitűnően beszéltek több nyelven. A brazil fiú magyarul is megtanult. Igényelték segítőkézségünket, pártfogásunkat, de láthatóan értékelték is azt. Az idők során igen jó kapcsolat alakult ki velük. Megosztották velünk személyes gondjaikat, örömeiket, bemutatták otthon maradt szeretteik fényképeit. Amikor a brazil fiút, Jersont meglátogatta a felesége két hónapra, elhozta hozzánk és bemutatta nekünk. Máskor pedig szemtanúi voltunk annak, milyen súlyos fordulatot vett az élete az egyik focistának. Nana edzés közben úgy megsérült, hogy azután már nem tudott részt venni az edzéseken, mérkőzéseken, és a megélhetése is veszélybe került. Számára az internet létfontosságúvá vált, mert pénz nélkül is sort keríthetett a kapcsolatfelvételre a FIFA zürichi központjával. Szerencsére néhány hónap elteltével megjött az anyagi segítség, és visszarepülhetett Kamerunba.

Bizonyos idő elteltével a fiúk engedélyt kértek és kaptak arra, hogy telefaxaikat is könyvtárunkba irányíttathassák. (A FIFA csak faxon keresztül válaszolt nekik a különböző tárgyú megkeresésekre.) Előfordult, hogy „kölcsonadott” focisták érkeztek a városba néhány hónapra. Ilyenkor valamelyik rendszeres látogató elhozta hozzánk, bemutatta és pártfogást